

SKAUTSKÝ

Oddílový oběžník č.

1983

VII. ročník

8

Český a slovenský exilový skauting

Oddíl Dr. Velena Fanderlika

„Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři“, říká staré mudrosloví. Obvykle vylézají i skauti a tak to také nesmíme pokazit. Náhodou nám ten svátek všech skautů vychází na neděli, kdy bude schůzka.

24. dubna

se sejdem tam, kam byla už dvakrát plánována

zimní výprava. Popis cesty najdete v Telegramu č. 5 a pro jistotu máte dnes ještě přiloženou mapku. Místo srazu je na parkovišti u lesa za obcí Lenzhahn.

Vezměte si běžnou skautskou výstroj, nezapomeňte jídlo a kompas! V poledne si budeme moci rozdělat oheň.

Kdyby přšelo, nebudeme dokazovat svoji nerozpustnost, ale přeložíme schůzku do klubovny. V případě nejistoty se zeptejte na 06131/381858.

Začátek v každém případě v 10 hodin, konec v 17.

Každý skaut odebírá skautský časopis /viz Stezka/ a protože začal vycházet nový ročník Šípu, je třeba zaplatit předplatné. Činí 15 DM, které se budou vybírat na příští schůzce /v rodině se samozřejmě odebírá jen jednou/.

EXILOREE

Potřebujeme bezpodmínečně vědět, jak jsme na tom se stany. Pokud jsme s vámi nemluvili telefonicky, zavolejte na výše uvedené číslo! Potřebujeme zajistit nocleh ještě pro několik skautů, kteří nemají vlastní stan. Kdo má stan vícemístný nebo může nějaký zapůjčit? Podrobnosti o odjezdu se dozvíte na schůzce.

Tábor

Přiloženou přihlášku vyplňte a odevzdejte co nejdříve! Svým „hlasem“ v příloze rozhodnete také o tom, pojedeme-li společně autobusem nebo ne a budou-li na tábore vůbec připuštěny návštěvy.

Na břexnové schůzce

se nás sešlo poměrně málo. Řada nemocí, ale také spousta neomluvených. Horší bylo, že jsme kvůli opoždělcům mohli začít až s hodinovým zpožděním. Museli jsme proto schůzku přetáhnout.

Dopoledne prováděl Šaman zdravotnický výcvik a opět přibýly nějaké odborky. Zároveň jsme si povídali něco o mapě a orientaci. Zpěv byl o něco lepší než minule, protože se ho ujal odborník Jirka.

Odpolední výprava podle mapy se nevyvedla, protože jedna skupina měla špatně udaný azimut.

Bodování družin /skládání mapy a signalizace/:

Lišky 10

Karibú 8

Kobry 4

Žáby 2

Byla zrušena družina Sov. Děvčata měla poměrně malé družiny a tak se často stávalo, že některá nebyla při špatné docházce prakticky práce-schopná.

Louděx

Jistě okamžitě poznáte, co je zvláštního na této větě: „Podivný průvod plešatých pokračoval přes protesty po-nočného.“

Jistě - všechna slova začínají na stejné písmeno. Vaším dnešním prvním úkolem je sestavit podobné věty, v nichž použijete tato písmena: B, T, N, Z, J. Věty musí mít alespoň šest slov, žádné slovo se nesmí opakovat a nesmí se používat příjmení /jako třeba Jouzek/.

Jako další aprilová záludnost na vás čeká následující doplňovačka.

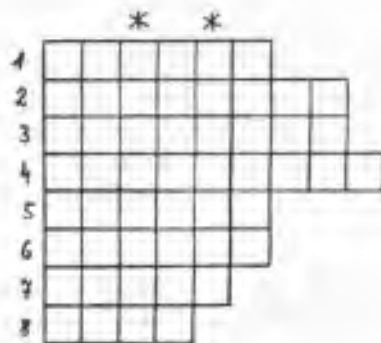
Do každé řádky přijde jedno slovo, které ale musíte správně vybrat vždy ze čtyřech možných. Poznate je snadno - jediné v něm je nějaká chyba, ostatní tři jsou správně. Do doplňovačky to slovo musíte napsat ale již opravené! Ve sloupcích, označených hvězdičkou, vám vyjde tajenka /je to název knihy, o které jsme již na jedné schůzce mluvili/.

1/ Měděný - záhybi - nejíme - medvěd.

2/ Udobřyla - kameníci - věznicím - zúrodnil.

3/ Průsečík - objímala - bezpečný - vještírna.

4/ Dědečkovi - vnitřními - podstrčit - zabědovat. 5/ Přemet - nádobč-proles - klamně. 6/ Budíki - podběl - lenoši - kůstky. 7/ Náběh - letiš - křoví - lepky. 8/ Mají - úkol - sníh - vědí.

Spisovatel a malíř Onřej Sekora psal knížky pro děti a sám si k ním kreslí obrázky. Jeho nejznámější postavičkou je Ferda mravenec - jeho příhody vyšly knižně, vycházely jako obrázkový seriál v časopise Mateřídouška a byly natočeny jako loutkový film. Známa je také „Kronika města Kocourkova“, ličící směšné příhody přihlouplých občanů jednoho městečka. Jednu kapitolu z této knížky najdete na další straně a do naší soutěže zodpovězte tyto otázky:

1/ Od koho dostali Kocourkovští hasičskou stříkačku?

2/ O kterých nádobách na vodu je v příběhu řeč?

Poplach nahluchlého dědečka

U Vomastilů měli nahluchlého dědečka a ten všechno rád nějak spravoval. Vždycky si na to vymyslel něco zvláštního a skoro vždycky to nějak pokazil. Když jim nechtělo žrát prasátko, podával mu jídlo vidličkou a píchl je při tom do nosu. Jednou měl strach, že by mohl spadnout se žebříku, a proto se uvázal hned ke spodní příčce. Pak ovšem nemohl vylézt nahoru.

Tenkrát jim zase nechtělo pořádně chytout v kamnech. Dědeček si řekl, že bude nejlépe vylézt na střechu a foukat do komína. A že byl umíněný, také to udělal. Vyškrabal se na střechu a začal ze všech sil foukat do komína. Ale oheň se už zatím, jakoby naschvál, sám od sebe rozhořel, a z komína se začal valit kouř.

Dědeček myslel, že je to jeho zásluhou, a zavolal pyšně dolů na syna: „Tak co to dělá?“

Mladý Vomastil spokojeně z okna zavolal: „Hoří!“

Nahluchlý dědeček myslel, že ho pobízí, aby foukal víc, a proto foukal, že byla za chvíli světnice plná kouře.

„A co to teď dělá?“ ptal se znovu.

Mladý Vomastil si přiložil ruce k ústům a zavolal už rozzlobeně: „Hoří!“

Když však dědeček, nadšen svou prací, začal ještě více foukat, vyskočil hospodář oknem na ulici a zařval na celé kolo: „Ale prokrista-pána, dědo, hoří!!!“

Zakřičel to tak, až se tabulky v oknech třásly.

Pro pána krále, hoří, polekali se kocourkovští a vybíhali z chalup. Hospodyně, které viděly, že hospodář Vomastilů vyskočil oknem ven a že má plnou chalupu kouře, chytaly se za hlavu. Počaly balit peřiny a skládat své věci, aby aspoň něco zachránily, kdyby se oheň rozšířil. Ti nejhorlivější občané dokonce přiběhli s háky a bidly a s plnými džbery vody. Mladému Vomastilovi hned chrstli plnou putýnku vody do obličeje, Vomastilové roztrhali sukni a dědečka stáhli bidly a háky se střechy dolů.

To si pak všichni oddychli, když poznali, že se nic nestalo, že u Vomastilů hořelo jen v kamnech.

Ale starostu to dojalo a hned svolal pány radní k poradě.

„Sousedé, tak to nemůže zůstat! Co kdyby opravdu někde začalo hořet a kdyby se oheň přenesl i na naši krásnou radnici? Co bychom si počali? Nejlépe bude, když si koupíme stříkačku.“

To byla správná řeč pro Kocourkovské. Hned vyvolili několik občanů, aby se vypravili do okresního města koupit stříkačku. Nevěděli však, jak asi vypadá: jeden myslel, že jako farářova kropenka, jiný, že jako plácačka na mouchy, a ostatní si nepředstavovali vůbec nic. Ale přece jen pod vedením radního Semtele směle vykročili a šli.

Jaké však bylo jejich překvapení, když brzy na své cestě potkali spřežení černých koní, za ním podivný vůz s dvěma dlouhými držadly a u vozu poselstvo od knížete pána. Že kníže pán pěkně pozdravuje, ať se Kocourkovští nezlobí, že k nim nepřišel, že jim za to posílá stříkačku.

„Ale to je báječné!“ zajásali Kocourkovští. „Sláva našemu knížeti pánu! Vždyť my právě pro stříkačku jedeme!“ A dali si hned na silnici vysvětlit, jak se se stříkačkou zachází.

„To je skvělé, ale už nám ji ani nemusíte do Kocourkova vozit! Do Kocourkova jde přece silnice s kopce, to si dovezeme sami!“

Proto dali koně vypřáhnout, pěkně poděkovali, rozloučili se s poselstvem a pak se sami zapřáhli do stříkačky a jeli domů.

MIKI DUC

PUC/
 PUC.

Petr zná však způsob jistý:
mrk na ducha fotbalisty,
a ten jedním rozmachem
střelil Puca branou ven.

A black and white illustration depicting a scene from a story. In the foreground, a person is shown falling or diving towards the viewer, enclosed within a large, circular, textured frame that resembles a porthole or a lens. The person is wearing a dark cap and a light-colored shirt. In the background, a group of people are gathered around a large, glowing, circular object that emits a bright light, set against a backdrop of jagged, rocky terrain. The overall style is that of a classic comic book illustration.

A black and white illustration of a giant, round, stone-like creature with a face, arms, and legs, falling from the sky. It is surrounded by palm trees and a landscape with small pyramids in the background.

až s pěknou ranou do nosu
vlít do koruny kokosu
u dívčího tábora
jižně od ekvátora.

1. — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — — | || — — — — — | — — — — — ||
— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —				
— — — — —	— — — — —	— — — — —	
— — — — —	— — — — —		— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —		
— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	
— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	